

Ders 98

LESSON 98

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Cennet

PARADISE

Vahiy 21, 22

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde cezanın hiç bir zaman sona ermediği yer olan **cehennem** üzerinde düşündük. Cehennem, Şeytan ve onun melekleri için yaratılmış olan korkunç bir yerdir. Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunu kabul etmeyen herkesin Tanrı'dan sonsuzluk boyunca ayrı kalmak üzere gitmek zorunda olduğu yerdir! Kutsal Yazılar bu konu hakkında şu sözler ile açıklama yaparlar: "*Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı!*" (Vahiy 20:15)

Cehennemin, bir insanın düşünebileceği en korkunç konu olduğu kesindir. Ama biz bu gün insan ruhunun düşünebileceği en harika konulardan biri olan **Cennet** konusuna bakmayı planlıyoruz.

İnsanlar, Cennet ile ilgili ve bir insanın Cennete gitmek için ne yapması gerektiği hakkında çok çeşitli düşüncelere sahiptirler. Örneğin, doğu dinlerine mensup olan kişiler, çeşitli zevk aşamalarının bulunduğu ve her kişinin iyi işlerine bağlı olarak bu aşamaların birinde yer aldığı pek çok cennetin bulunduğu inanırlar. Bazı kişiler ise, kişinin önce cehenneme gitmesi gerektiğini ve orada günahlarının borcunu ödedikten sonra Cennete transfer edileceğini düşünürler. Cennetin, Tanrı'nın dini uygulamalara sadık kalanlar için hazırlanmış bir yer olduğunu ve bu yerde insanların yediklerini, içtiklerini ve çeşitli zevkler tattıklarını düşünürler. İnsanın, Cennet ve orya nasıl gidileceği hakkında pek çok düşünceye sahip oldukları kesindir. Ancak bizim bu gün ilgilendiğimiz konu, Cennet hakkında **insanların ne düşündükleri** değil. Biz bu gün **Tanrı'nın** Cennet hakkında Kendi kutsal Sözü'nde **ne söylediği** ile ilgileneceğiz.

Cennet mekanına Peygamberlerin Kutsal Yazılarında pek çok isim verilmiştir. *Cennet; Tanrı'nın tahtı; Tanrı'nın huzuru; Tanrı'nın evi; Kutsal Olan Tanrı'nın konutu; Kutsal Kent; Diri Tanrı'nın Kenti; göksel Yeruşalim; kutsal meleklerin ve Kuzu'nun evi; Rab İsa'nın ve O'nun büyük görkeminin huzuru; ve adları göklerde yazılmış olan Tanrı halkının evi.* Rab İsa,

Cenneti şöyle adlandırdı, “*Babamın evi.*” Çünkü yeryüzünde doğmadan önce Rab İsa’nın bulunduğu yer orasıydı.

Özetleyecek olursak, Cennet, **Tanrı’nın konut kurduğu yerdir.** Daha önce görmüş olduğumuz gibi, Tanrı her yerdedir. Ama yine de Tanrı’nın, görkemi içinde konut kurmuş bulunduğu kutsal, parlak, güzel ve yıldızların çok çok ötesinde özel bir yer vardır. En Yüce Olan’ın Oğlu İsa bu yerde, Her Şeye Gücü Yeten’in sağında, O’nun tahtında, dünyayı yargılamak ve yenilemek için geri döneceği günü bekleyerek oturur. Aynı zamanda Cennet, Tanrı’nın, Rab İsa Mesih’in, Kuzu’nun Kanı aracılığı ile Kendisi için kurtarmış olduğu büyük bir kalabalık oluşturan kutsallar ile birlikte binlerce ve binlerce meleğin tahtı çevreledikleri yerdir.

Müjde kitabının sonunda, Vahiy kitabının son iki bölümünde Tanrı, elçisi Yuhanna’ya, Kutsal Cennet Kentini göstermek için bir görünüm verdi; Rab bu Kutsal Kenti adları sonsuz yaşam kitabında yazılı olanlar için hazırladı. Kutsal Yazıların, Cennet Kenti hakkında neler söylediğine kulak verin.

(Vahiy 21) ¹⁰⁻¹¹ *Melek beni Ruh’un yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrı’nın yanından inen ve O’nun görkemi ile ışıldayan kutsal kenti Yeruşalim’i gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benziyordu.* ¹² *Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu.*

¹⁶ *Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti.* ¹⁹ *Kent surlarının temelleri her tür değerli taş ile bezenmişti.* ²¹ *On iki kapı on iki inciye; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin ana yolu cam saydamlığında saf altındandı.* ²² *Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu (İsa Mesih), kentin tapınağıdır.* ²³ *Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı’nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır.* ²⁴ *Uluslar kentin ışığında yürüyecekler.* ²⁵ *Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak.* ²⁷ *Oraya murdar hiç bir şey, iğrenç ve aldattıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu’nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.*

(Vahiy 22) ¹ *Melek bana Tanrı’nın ve Kuzu’nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi.* ² *Kentin ana yolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu.* ³ *Artık hiç bir lanet (ölüm, yas, ağlayış, ıstırap olmayacak) – Vahiy 21:4 - kalmayacak. Tanrı’nın ve Kuzu’nun tahtı kentin içinde olacak. Ve kulları O’na tapınacak.* ⁴ *O’nun yüzünü görecek, alınlarında O’nun adını taşıyacaklar.* ⁵ *Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da, güneş ışığına da gereksinimleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.*

Tanrı böylece O’nun Kurtuluş yolunu seçenler için hazırladığı Kutsal Kenti Yuhanna’ya gösterdi. Bu gün için bize ayrılan zamanın geri kalan kısmında Tanrı’nın **Cennete götüren yol** ile ilgili Sözü’nde ne bildirdiği hakkında düşünelim. Cennete gideceğimizden ve cehenneme gitmeyeceğimizden nasıl emin olabiliriz?

İsa Mesih’in, öğrencilerine Tanrı’nın evi ve Tanrı’nın evine götüren yol ile ilgili neler söylediğini hatırlayabiliyor musunuz? İsa onlara şöyle dedi:

(Yuhanna 14) ¹ *Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin.* ² *Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.* ³ *Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım.* ⁴ *Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.* ⁶ *Yol, Gerçek ve Yaşam Ben'im. Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez.*

İsa Mesih, işte bu sözleri söyledi. O'nun kendisi **Yol**'dur. En Yüce Olan'ın Oğlu kutsal Kurtarıcı aracılığı ile gelmeyen, Tanrı'nın kutsal huzuruna asla girmeyecektir. **Asla!** Kutsal Yazılar bu konuda şu sözleri duyururlar:

“Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında, insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiç bir ad yoktur.” (Elçilerin İşleri 4:12) *“Çünkü tek Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fide olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır.”* (1.Timoteos 2:5, 6)

Tanrı'dan gelen Aracı İsa Mesih Cennete götüren **Kurtuluş Yolu'dur!** Mesih, günahkarları Tanrı'ya götürmek için dünyaya gelerek doğdu, yeryüzünde kutsal bir yaşam sürdü, günah için Mükemmel Kurban olarak Kanını döktü. Ve sonra üçüncü gün ölümden dirildi. O'nun aracılığı olmadan Tanrı'ya hiç kimse gelemmez. Buna iman ediyor musunuz? İsa Mesih'in, günahkarları Tanrı'nın huzuruna götüren **tek Yol** olduğunu anlıyor musunuz? Belki bu konuyu açıklamak için bir örnek olarak **küçük bir öykü** anlatabiliriz.

Küçük bir köyde, uzaklardaki bir çalılıkta bir adam yaşardı. Bu adam elbise giymeyen bir kabilenin üyesiydi. Yalnızca bellerine, kuşağa benzeyen ufak bir kumaş parçası sararlardı. Adamın çiftçilik yaptığı bir toprak parçası vardı. Ama ondan daha güçlü biri geldi ve toprağını zorla elinden aldı, böylece adam artık çiftçilik yapamaz hale geldi. Toprağını geri alması için ona hiç kimse yardım edemezdi, çünkü onlara ödeyecek parası yoktu.

Bir gün adamın aklına bir fikir geldi. Ülkenin yöneticisi olan Başkan görmek için baş kente gidecek ve ondan yardım isteyecekti, çünkü bu Yöneticinin adil ve merhametli bir insan olduğunu duymuştu. Böylece kalktı ve yola çıktı; yürüdü, yürüdü ve yürüdü, sonunda büyük kente ve başkanlık sarayına ulaştı. Başkanlık sarayı ne kadar da büyük ve güzel bir evdi! Evin kapısına vardığı zaman, kirli vücudu ve çıplaklığına rağmen, **içeri girmeye teşebbüs etti**, Ama bir nöbetçi onu durdurarak şöyle dedi: “Hey sen! Ne yapmaya çalışıyorsun?!” Adam, ‘Başkanı görmek istiyorum’ dedi. Nöbetçi ona, ‘Sen buraya her önüne gelenin istediği gibi girebileceğini mi sanıyorsun? Şu haline bir bak! Buraya çıplak ve kirli bir durumda giremeyeceğini bilmiyor musun? Çabuk çek git buradan, yoksa seni hapse atarım!’”

Zavallı adam hiç bir şey diyemedi, arkasına dönüp kapının yanından uzaklaştı, ama cesaretini ve umudunu kaybetmedi. Gitti ve sabahtan akşama kadar dilencilik yaptı. Sonra kendine ucuz elbiseler aldı, yıkanıp temizlendi, giyindi ve tekrar Başkan'ın sarayına gitti. Kapıya vardığı zaman, onu gören nöbetçi şöyle dedi: “Üzerinde elbiseler var, ama bu elbiseler ülkenin Başkanının huzuruna çıkabilecek kadar iyi değiller. Ama elbiselerin yeterince iyi olsaydı bile yine de içeri giremezdin, çünkü Başkan'ın evine girmek için **özel bir izne sahip olman gerekir**. İçeri girmek için yetkin yok! Şimdi hemen git buradan!”

Adam bu sözleri duyduğunda çok üzüldü, cesareti kırıldı ve şöyle dedi: “Ne yararı var? Çektiğim bunca sıkıntıdan sonra yine de ülkenin Başkanının yanına hala yaklaşamıyorum!” Umudunu yitirdi, büyük bir hayal kırıklığı içinde yolun kenarına oturdu. Ama tüm bu olaylar olup biterken, ülkenin Başkanı onu gördü. Başkan'ın en büyük oğlu da oradaydı. Başkan, oğluna, ‘Git, şu adamın ne istediğini bir öğren’ dedi. Başkanın oğlu adama doğru yaklaştı ve

onun yanına çömelerek, ‘Bayım, size yardım edebileceğim bir şey var mı? Hangi nedenle buraya geldiniz ve neden bu kadar üzüntülüsünüz?’ Adam, ona, ‘Ülkenin Başkanını görmek istiyorum, ama onu görmem imkansız. **Harcadığım tüm çabalar boşa gitti.**’

Genç adam ona şöyle dedi: “Ben ülkenin Başkanının oluyum ve babam beni buraya size yardım etmem için gönderdi. Beni izleyin!” Böylece adama başkanlık sarayının kapısına kadar eşlik etti. Daha önce zavallı adamın içeri girmesine engel olan nöbetçinin yanına geldikleri zaman, nöbetçi onları büyük bir saygı ile selamladı, kapıdan geçerek sarayın avlusuna girdiler. Adam böylelikle başkanlık sarayından içeri girebildi ve ülkenin Başkanı ile görüşebildi. **Tüm bunlar Başkanın oğlunun yardımı ve yetkisi ile mümkün oldu.**

Sevgili dostlar, aynı durum kralların Kralı’nın sarayı olan Cennete girebilmek için de geçerlidir. Evrenin Yöneticisi olan Tanrı yüce ve kutsaldır. O’nun görkemli huzuruna herhangi bir şekilde giremeyiz. O’nun huzuruna kabul edilebilmemiz için kendi çabalarımız hiç bir zaman yeterli olamaz. Her birimiz, Başkanın huzuruna kendi yetersiz çabaları ile çıkmaya uğraşan bu zavallı adama benzeriz. Kutsal Yazılar şöyle der: *“hepimiz murdar olanlara benzedik. Bütün doğru işlerimiz kirli adet bezi gibi.”* (Yeşaya 64:6) Cennet kutsal bir yerdir ve *“oraya murdar hiç bir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecektir.”* (Vahiy 21:27) **O kutsal yere bizi, oradan gelen o kutsal Olan’ın dışında hiç kimse sokamaz!** O kutsal Kişi **İsa Mesih’tir**, Cennetten gelen, günahı kaldırmak için bir kurban olarak ölen, ölümden dirilen ve Cennete geri dönen, En Yüce Olan’ın Sonsuz Oğlu, Tanrı Kuzusu’dur!

O zaman, Cennete kim girebilir? Yalnızca **iman aracılığı ile** Kurtarıcı İsa’da ve O’nun dökmüş olduğu Kan’da temizlenenler! Kutsal Yazılar bu konu ile ilgili olarak bizlere şu sözleri duyururlar:

“Tanrı insanları İsa Mesih’e olan imanları ile aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur. Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı. İnsanlar İsa Mesih’te olan kurtuluş ile tanrı’nın lütfuyla karşılıksız olarak aklanırlar. Tanrı, Mesih’i kanı ile günahları bağışlatan ve iman ile benimsenen kurban olarak sundu.” (Romalılar 3:22-25)

*“İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı’nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu Tanrı’nın tanıklığıdır, kendi Oğlu ile ilgili olarak yaptığı tanıklıktır. Tanrı’nın Oğlu’na inanan, yüreğinde Tanrı’nın tanılığına sahiptir. Tanrı’ya inanmayan ise O’nu yalancı durumuna düşürmüştür. Çünkü Tanrı’nın Oğlu ile ilgili tanıklığına inanmamıştır. **Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O’nun Oğlu’ndadır. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur. Tanrı Oğlu’nun adına iman eden sizlere sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım.**”* (1. Yuhanna 5:9-13)

Bu gün bizi dinlemekte olan sizler, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu **biliyor musunuz?** Cennete gireceğinizden ve Tanrı’nın huzurunda sonsuza kadar sevinç içinde yaşayacağımızdan emin misiniz? Tanrı’nın Oğlu’nun adına iman ettiniz mi? Adınız Kuzu’nun yaşam kitabında yazılı mı?

Bu gün okuduklarımız hakkında dikkatle düşünün, çünkü Tanrı sizlerin tüm bu gerçekleri anlamamızı istiyor.

Siz, kutsal Söz’deki şu heyecan verici ayet üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin:

“Tanrı’nın kendisini sevenler için hazırladıklarını, hiçbir göz görmedi, hiç bir kulak duymadı, hiç bir insan yüreği kavramadı!” (1. Korintliler 2:9)